

И като чула това, тя нали много го обичала, тръгнала с него. Заживяли в един град, далече от столицата и от неговите родители. Принцът построил за любимата си голям и красив палат. Когато всичко в него било готово, той разгласил за сватбата си с Гюлизар. Изпратил покани на всички свои приятели. И ето че дошъл денят на сватбата.

Събрали си много гости и всички били много очаровани от пищното тържество и богатството на младия принц. Добре, ама някой от гостите съобщил и на падишаха. Още на другия ден той пристигнал в палата на сина си. Като видял всичко с очите си, попитал:

– Е сине, какво правиш тук? Ние с майка ти се тревожим, търсим те навсякъде и не знаем къде си, а ти сватба вдигаш?! Дори не знаехме жив ли си или си мъртъв!

– Не се тревожете за мене, татко! – отговорил младият принц. – Ето, ожених се за царска дъщеря. Нейните родители поискаха първо да се оженим, да направим сватбата и тогава да си я заведа у дома, при вас.

– Как така ти решаваеш какво да правиш, без дори да ме попитаеш мен? – ядосал се падишахът и добавил. – Това не може да бъде така! Ти престъпи думата ми и се ожени на своя глава! Сега аз ще поставям условията. Ще играем табла. Ако ме победиш, ти ще ми извадиш окото. Ако аз те победея, аз ще ти извадя окото.

– Татко, ако си решил да ми извадиш очите, извади ги още сега! Аз твоите очи не мога да извадя!

– Това е облог, момчето ми! Няма връщане назад. С твоята женитба ти вече ми извади очите! Ще играем и това е! Но няма да играем тук, в твоя дом. Ще играем извън града, там, близо до реката.

Излезли извън града. Но Гюлизар нямала никакво доверие на падишаха. Тръгнала след тях, без да я забележи никой. Седнали падишахът и синът му край реката и започнали играта, а тя се скрила зад дърветата и ги наблюдавала. Още при първата игра принцът победил баща си и му казал:

– Татко, ето, аз те победих!